
1 / 11

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

போதும், மரணங்கள் நிகழ்வதில்லை. அவர்கள் வாழ்வும் சமீப இயக்கத்துடன் இணைந்து நிற்பதை கண்டு பாரித்து நிற்கும் மனிதன், எதிர்க்கும் ஆற்றலை எதிரியின் வதமைமுகங்களில் போராட்டமாக மாற்றுகின்றான். உலகெங்கும் சித்திரவதை முகங்களில் இது நாளாந்த நிகழ்ச்சியாகவே நடந்துகொண்டேயிருக்க, பரிமி தனது சூழற் சியை தொடர்கின்றது.

இந்த ஓநாய்களின்; வதகைகளை எதிர்க்கொண்டு எதையும் சொல்லாது மௌனம் சாதித்த நிலையில் தொடர்ச்சியாக தாக்கப்பட்டன. அதேநேரம் கோட்டை இராணுவ முகாமில் இருந்து இராணுவம் வீசும் சிலைகள், கட்டிடம் அருகில் விழுந்து கட்டிடத்தையே அதிரவதை துக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் ஒபிச்சென்று பதுங்கு கழிகளாகுள் பதுங்கியிருக்க வேண்டும். நீண்ட நேரமாக சிலை சத்தம் நிற்கும் வரை, எந்த ஓநாய்களும் வரவில்லை. நானோ தொங்கவிடப்பட்ட நிலையில் விடப்பட்டிருந்தேன். சிலை வந்து வீழ்வது ஓய்ந்த பின்பு மரமாமிசங்கள் மீண்டும் வந்ததுடன், தொடர்ச்சியாக தாக்கினர். நடுநிசியானதும் தாக்குதல் குறைந்தது. தொங்க விடப்பட்ட நிலையில் சித்திரவதையின் கோரத்தால் கண்ணயர்ந்து நித்திரையாகினேன். கடும் சித்திரவதை இதை வலுக்கட்டாயமாக என்மீது திணித்தது. இந்த அரமையக்க நித்திரையை கழிப்பும் வகையில், வாளியில் கொண்டுவந்த குளிர்தீரகை கொண்டுவந்த அரமையக்க ஒருதடவை என்மீது அபித்து ஊற்றினர். ஊற்றிய உடன் மோசமாக தாக்கப்பட்டவதுமாக, அன்றைய இரவு மெதுவாக நகர்ந்தது. இந்த தாக்குதலை அங்கு காவலில் இருந்த, புலித் "தேசிய வீரர்கள்" செய்தனர். இயக்கத்தலைமை அடுத்தநாள் களைப்பின்றி தங்கள் வதகைகளை தொடர்ச்சியாக செய்ய, அநகேமாக நித்திரைக்கு சென்றிருக்க வேண்டும்; காலமலம் கழிக்கவோ சிறுநீர் கழிக்கவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. சிறுநீர் நின்ற நிலையில் என்னை அறியாமல் வளியேறியது. மலம் கழிப்பதை என்னால் அடக்க முடிந்தது. நிலம் ஈரலிப்பால் பிசுபிசுத்து நுனிவிரலில் சூள்ளிட்டது. தொடர்ச்சியான ஈரலிப்பினால் நுனிவிரல் உணர்வற்று மரத்துப்போனது.

15 வருடங்களுக்கு பின்பாக நடந்த ஒரு சம்பவத்தை நாம் இங்கு ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியும். பல கலகை கழக மாணவர் தலைவனாக செயற்பட்ட திவ்வியனை புலிகள் என்ற சந்தகேத்தில் இராணுவம் கைது செய்தது. அதுவும் இவருக்கு பின்னால் வந்த நபர் இராணுவத்தலைகண்டு தப்பி ஓடிய போதே, இந்த கைது நிகழ்ந்தது என்பதை திவ்வியனை தனது சாட்சியத்தில் குறிப்பிட்டார். இங்கு திவ்வியனையாழ்ந்தி மன்றத்தில் கொண்டுவந்த போது, அதில் சாட்சியம் ஒன்றை அளித்தார். அதைப் புலிகள், இராணுவத்தின் மக்கள் விரோத நடவடிக்கை என்று அம்பலப்படுத்தும் வகையில் பெரியளவில் வளியிட்டனர். புலிகளின் புத்திரிகையான ஈழமூரசு 26.7.2001 இல் "நான்கு அல்லது ஐந்து பேர் அளவில் என்னைப் பிடித்து உடனடியாக எடுத்து கண்ணைக் கட்டி, கையில் ஏதோ வயர் போன்ற ஒன்றால் கட்டித் தாறுமாறாகத் தாக்கத் தொடங்கினர். சப்பாத்துக் கால்களாலும் அவர்களது துப்பாக்கிக் கைபிடுகளாலும் தாக்கி என்னை நிலத்தில் போட்டு உழக்கினர். நள்ளிரவு 3 மணிவரை தொடர்ந்து தாக்கினர்... எனக்கு கடுமையான தண்ணீர்த் தாகம் ஏற்பட்டது. நான் தண்ணீர் கோரிய போது ஒற்றைக் காலில் நிற்கும்படி கடுமையாகக் கறினார்கள்... மீண்டும் மணி அளவில் இரண்டு சொட்டுத் தண்ணீர் மட்டும் என வாய்க்குக் கிடத்தது... மறுநாள் எனக்கு நேரம்

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

தெரியவில்லை. பெரும்பாலும் மதியமாக இருக்கலாம். சப்பாத்து உதையுடன் பொழுது விடிந்தது. அதுவரை எனது கண்களும் கைகளும் கட்டப்பட்ட நிலையில் தான் இருந்தன... அன்றிரவு அங்கே தங்கவைக்கப்பட்டனே சாப்பிட முடியவில்லை." என்று குறிப்பிட்டதை எடுத்துக் காட்டிய புலிகள், இவற்றை இராணுவத்தின் மனிதவிரோத நடவடிக் கையாக வரூணிக் கத் தவறவில்லை. இந்த நிலையை விட மோசமாக புலிகளின் சிறையில் நான் இருந்த போது, தொடர்ச்சியாக நான்கு நாட்கள் கண்கள், கைகள் கட்டப்பட்ட நிலையில் தொங்கவிடப்பட்டு இருந்தனே. நித்திரை இன்றி, உணவு இன்றி, குடிக் க நீ ரின்றியும், அப்படியே நின்ற நிலையில் சிறுநீ ரைக் கழித்தனே. இந்தநிலை என்பது எவ்வளவு மோசமான, மனிதவிரோத நடவடிக் கை என்பதை ஒப்பீ ட்டில் நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இந்த நிலையை நான் நான்கு முறை தொடர்ச்சியாக இடைவெளியிடாக சந்தித்தனே. இதை எந்த பத்திரிகையும், "நடுநிலையான" ஜனநாயக செய்தி அமைப்பும் செய்தியாக்கவில்லை. மாறாக இதை மட்டிமறைத்து தமது மனிதவிரோதத்தை ஜனநாயகமாக்கினர். புலிகளின் பிளாமிகள் முதல் எல்லா மனிதவிரோத ஜனநாயகவாதிகள் வரை, புலிகளின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சில ஆயிரம் மனிதப் படுகொலைகளான மட்டிமறைத்த தேசியத்தைப் பற்றிப் பற்றுகின்றனர். ஆனால் இந்த வரலாற்று படுகொலையிலான தேசிய இருட்டிப்பை, மனித வரலாறு மீ ட்டு எடுக்கும். இதை எந்த ஜனநாயக பிளாமிய புலம்பல்களும் தடுக்க முடியாது.

இந்த நிலையில் 29,30,1 திகதி தொடர்ச்சியான வதையுடன் கட்டிய தாக்குதல் இடவளேனை இன்றி நடத்தப்பட்டது. இந்த நாட்களில் குடிக் கும நீ ர் மற்றும் உணவு தரப்படவில்லை. இந்த நாட்களில் மலம் கழிக்கவோ, சிறுநீ ர் கழிக்கவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. சிறுநீ ர் நின்ற நிலையில் எனது உணர்வமை நி வளையேறியது. தொடர்ச்சியாக நீ ர் குடிக் காமையால் சீ றுநீ ர் அளவு குறைந்து போனது. வயிறு காய்ந்து போனது. வயிறு உணவகைக் கோர்வதை கவிட்டது. என உடல் தண்ணீ ரைக் கோர்வது மட்டும், என்னமை நி நீ ண்டதாக இருந்தது. முதல் நாள் போன்றே பகல் இரவு வேறுபாடின்றி தாக்குதல் மற்றும் நித்திரையைக் குழப்புவதை தொடர்ச்சியாக இடைவெளியின்றி செய்தனர். தங்கள் புதிதாக ஏற்படுத்திய இரத்த காயங்களை விராண்டி இரத்தத்தை ஒழுக விட்டு ரசிப்பதை, அவர்கள் கை ஓய்வின்றி செய்தது. ஓரேயொரு களே வியமை ண்டும் மீ ண்டும் கட்டப்பட்டிருந்தனர். களே வியை தொடர்ச்சியாக மீ வர், மாறி மாறிக் கட்டவண்ணம் இருந்தனர். இரவு அறக் குள் என்னபெற்றி தனிப்பட்ட குறிப்புகளை என்னிடம் இருந்து எடுத்துத் தனர். மாததையா இவர்கள்தான் தாண்டி இடையில் புகுந்து கொள்வார்.

அவர்களிடம் இருந்த முரண்பாடுகளை அவதானிக்க முடிந்தது. சித் திரவதையைச் செய்தவர்கள், சில பொருட்களை குறித்து அவற்றை நீ கொடுத்தாயா என்ற களே விகளைக் கட்டினர். அவர்கள் எதனைக் குறித்த தகவலைக் கேட்கின்றனர் என்பதை, இதன் மீ லம் அறிந்த கொள்ள முடிந்தது. நான் வசந்தனிடம் கொடுத்த பொருள் சாரந்து, அவற்றை அடையாளம் கண்டு கொண்டனே. வசந்தனிடம் இருந்து அவர்கள் எடுத்த பொருட்களை நான் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே சித் திரவதையின் மையமான களே வியாகவும் நோக்கமாகவும் இருந்தது. இது முதல் 15 நாட்களுக்கு பின்னர் முற்றாக மாற்றம் கண்டது. அவர்கள் என்னிடம் இது குறித்து கேட்ட களே விகளிலும், அதை ஓரவேதமாக கேட்கத் தவறிய விதத்திலும், அதன்

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

மூரண்பாட்டிலும், அவர்கள் தம்மை அறியாது எனக்கு வளிப்படுத்தியவற்றையும், அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு சிலவற்றை புதிதாக சொல்வது போல் மீள ஒத்துக்கொண்டனே. அவர்கள் அதை எடுத்து வந்து எனக்கு காட்டி, இதையா நீ கொடுத்துாய் என்று மீளவும் கேட்டனர். ஆம் என்றனே; வறே என்கொடுத்துாய் என்ற கேள்வி மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ச்சியாக முன்வைக்கப்பட்டது தக்கப்பட்டனே.

நான் வறே எதுவும் அல்ல என்றனே. முதலாம் திகதி இரவு மீண்டும் மாதத்தையாவந்தார். என்கண்மீளவும் இரண்டாம் முறை அவிழ்க்கப்பட்டது. அவர் தன்னையெதிரியுமா என்று கேட்டார். நான் தெரியாது என்றனே. அவர் தன்னையெதிரி என்று அறிமுகம் செய்து கொண்டார். உண்மையில் மாதத்தையாவதை முன் கட்டியே எனக்கு தெரிந்திருந்தும், நான் தெரியாது என்றே கஹினனே; தெரியும் என்கஹின், எப்படி தெரியும் என்ற கேள்வியைத் தவிர்ப்பது அவசியமாக இருந்தது. அத்துடன் நான் அமைப்பின் வறும் பிரச்சார உறுப்பினர் என்ற புவிகளின் கணிப்பை கேள்விக் குள்ளாகக் கவதையெதிர்த்தனே. அவரை தெரியும் என்பது, என்பற்றிய அவரின் மதிப்பீட்டையே மாற்றிவிடலாம் என்ற காரணத்தால் தெரியாது என்றனே. அத்துடன் அவரை தெரியும் என்பதை அறிவிப்பது, அவசியமற்ற ஒன்றாகவும் இருந்தது. மாதத்தையாவதை 1982 முதல் நான் அறிவனே. 1982ம் ஆண்டு இயக்க நிதி சேகரிப்பு ஒன்றைத் தவிர்ப்பதைக் கருகில் உள்ள கிராமமான கட்டுவனில் நாம் செய்து கொண்டிருந்த போது, யாரோ ஒருவர் புவிகளின் புதுங்கிடத்துக்குத் தகவல் கொடுத்து இருக்க வேண்டும். மாதத்தையாவதலமையில் வந்த ஆயுதம் ஏந்திய ஐவர் குழு, எம்மில் ஒரு பகுதியைச் சுற்றி வளையத்தது. அவர்கள் ஏன் நிதி சேகரிக்கின்றீர்கள், நீங்கள் யார் என்று கேட்டுக் கதைக்கத் தொடங்கினர். கதைத்துக் கொண்டிருந்த போது அருகில் இருந்து நான் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தனே. அன்று அந்த நிதி சேகரிப்பில் 20க்கு மேற்பட்டோர் பிரிந்து நின்று செயற்பட்டோம். அதில் நால்வர் குழுவையே புவிகள் அடையாளம் கண்டு, ஆயுத முனையில் சுற்றிவளையத்தனர். ஆயுத முனையில் சுற்றிவளையத்த தகவல் கிடைத்தவுடன், நெருக்கமாக நாம் அருகில் சென்றதுடன் அடையாளம் காட்டாது கதைப்பதை அவதானித்தோம். அப்போதும் அவர் தன்னையெதிரி என்றே அறிமுகப்படுத்தினார். இறுதியாகப் போராட்டத்தில் எஞ்சப் போவது நாங்களும் நீங்களும் தான் என்றார். அப்போது உங்களிடம் கணக்குத் தீர்ப்பதாக கஹிச் சென்றார். அதாவது வலதுசாரி குழுவான தாங்களும், இடதுசாரி குழுவான நீங்களும் தான் மிஞ்சு வீரர்கள் என்று கஹி மிரட்டிச் சென்றது முதல், நான் மாதத்தையாவதை அறிவனே; நான் கிளிநொச்சியிலும் வவ்வறே சந்தர்ப்பத்திலும் இருமுறை அவரைக் கண்டுவளனே. இது போல் பிரபாகரனையும், குரூம்பசிப்பி அடகு நகைக் கடையென நடுத்த போது அவரை அந்த கொள்ளையில் ஈடுபட்ட நிலையில் கண்டனே. கொள்ளையென காரர்கள் போல் கொள்ளையெதிர்த்தவர்களை எதிர்த்த அப்பாவி மக்கள் இருவரை, அந்த இடத்திலேயே ஈவிரக்கமின்றி அன்று குரூம்பசிப்பியில் கொன்றனர். அப்போது நான் இயக்கத்தில் இருக்கவில்லை. கொள்ளையென நடுத்த போது அந்த வீதியால் போய்க் கொண்டிருந்தோம். இதில் ஈடுபட்டவர்களை மக்கள் கொள்ளையென காரராகவே கருதி எதிர்த்துப் போராடினர். இப்படி இரக்கியமாக ஒளித்து வாழ்ந்த அவர்கள் பற்றிய ஒரு அறிமுகம் இருந்தது.

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

நான் வதமைமுகாமில் இருந்து தப்பி வரும் வரை, அவர் தன்னையே மாத் தையா என்பதைத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. அதன்போல் நான் அவரைத் தெரிந்த மாதிரி காட்டவாழ்ந்தேன். மாத் தையா சிறிது என்று தன்னையே அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், விசாரணையில் உண்மையை நீக்கி மறுத்துவிட்டாய் என்று எச்சரித்தார். எனவே உயர்மட்ட விசாரணைக்காக வறும் இடம் மாற்றப்படுகிறாய் என்று கஹியதுடன், அதற்கு முன்பாக எதுவும் சொல்ல விரும்புகிறாய் என்று கேட்டார். நான் எதுவாழ்ந்தேன். அவர் ஒரு பார்வையை பார்த்து விட்டு வெளியேறினார்.

எனக்கு முன்பு பிடிபட்டவர் மஹம்மது அவர்கள் தெரிந்து கொண்டதைக் கஹி, கடந்த நான்கு நாட்களாக எதையும் கஹி மறுத்துவிட்டேன். இதனால் தான் அவர்கள் என்னை புதிய வதமைமுகாமுக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். நான்கு நாட்களின் பின்னர் என் கட்டைகள் அவிழ்க்கப்பட்டன. ஒருமணி நேரம் தனியாக கண் அவிழ்க்கப்பட்ட நிலையில் நிலத்தில் இருந்தேன்.

நீண்ட மௌனம்; எழுந்து அறையை மெதுவாக சுற்றி வந்தேன். யன்னலையைத் தொட்டுப் பார்த்தேன். கதவிற்குச் சென்று மௌனமாக ஒன்றுக் கேட்டேன். சுவர்களையே தொட்டுக் கதையைக் கேள்விப்பட்டேன். சுவரின் அடியை அளக்களைத் தொட்டு ஆராய்ந்தேன். மேல் தளத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அதற்கிடையில் அவர்கள் வந்தார்கள். எனக்கு அவிழ்க்கப்பட்ட நிலையில், ஒரு கவளத்தைத் தண்ணீர் முதல் தடவையாக நான்கு நாட்களின் பின்னர் தந்தார்கள். அத்துடன் உணவாக ஒரு கொத்துரொட்டி பார்சல் ஒன்றை எறிந்து விட்டுச் சென்றார்கள். உணவு உண்டவா? வயிற்றுக்குத் துடிக்கிறது. கதவைத் தட்டி மலம் கழிக்க கேட்ட போதும், நாயைப் போல உறுமி மறுத்தனர். நான்கு நாட்களாக மலம் கழிக்கவில்லை. வயிற்றுக்குத் துடிக்கிறது. நிலையில், மலம் கழிக்க அனுமதிக்காத நிலையில், அறையைக் களையவே வயிற்றால் அடிக் கத் தொடங்கியது. மக்கைப் பூங்கும துர்நாற்றம் கொண்ட மலம், எனது கட்டைப்பாட்டை மீறி வெளியேறியது. இந்த மணம், எங்கோ இருந்த அந்தப் பன்றிகளையும் மக்கைத் துளைத்திருக்க வேண்டும். உறுமிக் கொண்டுவந்தவர்கள், அறையைக் களைய எட்டிப் பார்த்தவர்கள் நாய் போல கத்தி ஊளையிட்டார்கள். அப்படியே விட்டுவிட்டு திரும்பிச் சென்றனர். அரை மணி நேரம் கழித்து திரும்பி வந்தவர்கள் (அனகேமாக மேலிட உத்தரவு கேட்ட பின்னர்) அதைத் துடைக்க கோரியதுடன், கக்கிச் சென்றும் நிரப்புவது தண்ணீர் அறையைக் களைய கவிழ்த்து ஊற்றினர். கொஞ்சப் பின்பும், கொஞ்சத் துணியும் தந்தவர்கள், அதைக் கொண்டுவருவதைக் கோரினர். அந்தத் துணியில் ஒரு மேல் சட்டை (சட்டை) அடங்கும். அந்தச் சட்டை இரத்தக் கறைகள் பிந்து, காய்ந்து முறுக்கித் துடித்தது. (இரண்டாவது வதமைமுகாமில் இரத்தக் கறைகள் பிந்து உடம்புகளைக் கவியலாகவே நான் தரிசிக்க முடிந்தது.) இது அந்த வதமைமுகாமில் சித்திரவதை செய்யப்பட்ட ஒரு அப்பாவியின் சட்டை, என்பது தெளிவானது. இரத்தம் காய்ந்த மணம் வயிற்றைக் கும்பிடித்தது.

அறையைச் சுத்தம் செய்து முடிய அவர்கள் என் கண்ணைக் கட்டிய பின்னர், நிர்வாணமாக மலம் கழிக்க அழைத்துச் சென்றனர். என் கண் மலசலக் கட்டத்தில் அவிழ்க்கப்பட்ட

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

பின்பு, ஏ.கே-47 துப்பாக்கி முனையில் அவர்கள் நேராக என்னைப் பார்த்து; து நிற்க மலம் கழிக்க அனுமதித்தனர். பின் மீண்டும் கண்கட்டப்பட்டு நிர்வாணமாக அழைத்து வந்து, அறையில் வைத்து கண்ணை அவிழ்த்த பின்பு காலால் உதைந்து விட்டுச் சென்றனர். களத்தைப் போன நிலையில் நாற்றம் கொண்ட ஈரத் தரையில் தொப்பென விழுந்த நான், சில நிமிடத்தில், என்னையறியாமலே நித்திரை கொண்டேன். அடுத்த நாள் மதியம் கழுதையைப் போல் காலால் உதைத்து எழுப்பியவர்கள், சரம் (லுங்கி) ஒன்றைத் தந்தவர்கள் அதை அணியக் கோரியதுடன், கையைப் பின்புறமாக கட்டினர். இரண்டு மணித்தியாலங்களின் பின்பாக கண்ணை மூடிக் கட்டினர். பின்பு கழுதையைப் போல் தோள் மூட்டில் உதைந்து கீழே தள்ளியவர்கள், எனது காலகை கட்டினர். விழுந்த போது பிடரி அடிபட சடாரென சத்தத்துடன் விழுந்தேன். வலி என் உயிரை வாங்கியது. சித்திரவதையோடாக உருவாகிய காயங்கள் முதல் உடலின் உள் காயங்கள் வரை விண் விண்ணென்று பொறிதட்டி வலித்தன. உதைப்பது கட்ட மக்களின் போராட்ட பணத்தில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு வக் கிரமான கலையாக இருந்தது. அண்ணளவாக அரை மணித்தியாலம் நிலத்தில் விடப்பட்டேன்; திடீரென இருவரால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு, மதிய வயையிலில் தகதகவென சூடும் வகையில் விடப்பட்ட வானில், தொப்பென வீசி எறியப்பட்டேன்; சிறிது நிமிடத்தில் இன்னுமொருவரும் அருகில் போடப்பட்டார். அவர் அனகேமாக வசந்தனாக இருக்க வேண்டும். சூடும் வானில் தகரச் சூடு தோலை சூட்டு எரித்தது. இப்படி அடுத்த வதமைமுகாமில் தொடங்கவிரும்புந்த சித்திரவதையைக் கான பயணம் தயார் செய்யப்பட்டது.

தொடரும்
பி.இரயாகரன்

25. [என்.எல்.எப்.ரி.யே என்னகை கடத்தியிருப்பதாக சொன்ன முட்டாள புலிகள் \(வதமை முகாமில் நான் : பாகம் - 25\)](#)

24. [7.30 மணிக்கு தொடங்கிய சித்திரவதமை \(வதமை முகாமில் நான் : பாகம் - 24\)](#)

23. ["தற்கொலை செய்வது பற்றி நீ என்ன நினகைகின்றாய்" இதுதான் புலிகள் கட்டை முகற் களேவி \(வதமை முகாமில் நான் : பாகம் - 23\)](#)

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24

11. புலிப் பாசிசத்தின் தோற்றமும் என்பது வரலாற்று நீட்சி (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 11)
10. புலிகள் பாசிட்டங்களே ஒழிய ஒரு மக்கள் இயக்கமல்ல (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 10)
09. பாசிசம் குறித்து அடிப்படையான தரவுகள் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 09)
08. மக்கள் விரோத துரோகக் குழுக்களும், அவர்களின் பாசிசக் கோட்பாடுகளும் (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 08)
07. இனவாத யுத்தம் மக்களின் அவலங்களை முடிவின்றி பரெக்சியது (வதனை முகாமில் நான் : பாகம் - 07)

10 / 11

Written by பி.இரயாகரன்

Thursday, 12 August 2010 06:16 - Last Updated Thursday, 12 August 2010 06:24
